

SPOJ NÁS V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ SPIRITUALITY

100. výročí hnutí žen v Schönstattu

Milá schönstattská rodino!

Rok 2020 se vyznačuje mnohými výročími, která se dotýkají našeho společenského i církevního života. Některým věnují média větší pozornost, v rámci možností se připomínají i veřejně. Možná nás při tom napadne, co vlastně o těchto událostech víme či nevíme. Schönstattské hnutí v roce 2014 oslavilo 100. výročí svého vzniku a v roce 2019 100. výročí založení Apoštolského svazu v Hörde. Na tento rok připadá další 100. výročí, a sice sto let od začátku hnutí žen v Schönstattu, 100. výročí založení Svazu žen.

Náš otec a zakladatel, P. Kentenich, přiblížil založení Apoštolského svazu žen v přednášce k 10. výročí jeho existence těmito slovy:

„Všechno velké, všechno velmi velké má svůj počátek ve zcela malém. Krátce k vnějšímu průběhu. Víte, jak jsme v roce 1919 mohli písařem dobové historie zapsat do velkého světového dění skutečnost založení našeho Apoštolského svazu. Sotva uplynul jeden rok, tu se přihlásila jedna učitelka, slečna B. z Pfalzu. Slyšela něco o Apoštolském svazu a dotazovala se tedy, zda by se mohly zapojit také ženy. ... Tento dotaz byl podnětem k přemýšlení, zda a jak dalece bychom mohli a směli vpustit do hnutí ženy. ... Prvotiny hnutí žen byly přijaty jen do ligy. Hned se ale konstituovaly jako svaz. Stalo se to 8. prosince 1920 soukromým zasvěcením naší Tříkrát podivuhodné Matce.“ ... „Tento okamžik soukromého zasvěcení neznamena nic více a nic méně než podíl našeho katolického

světa žen na velkém poslání Schönstattu. To je ta důležitá a velká událost roku 1920.“

Toto soukromé zasvěcení vykonala Gertraud von Bullion a její sestřenice Marie Christmann. Hybnou silou byla Gertraud.

Kdo byla tato žena začátku? Pocházela ze šlechtické rodiny, vyrůstala v Augsburgu, kde chodila do vyšší dívčí školy. Přiměřené vzdělání potom získala v různých institutech v Rakousku, Belgii a Anglii. Po vypuknutí 1. světové války se dobrovolně přihlásila do služby v Červeném kříži. Nejprve pomáhala v Německu, ale později se dostala na východní i západní frontu, kde plnila svou službu příkladně a obětavě. V lazaretu v Cambrai a Monsu poznala sodály Schönstattské kongregace. Velmi ji oslovil jejich cíl sloužit nábožensko-mravní obnově světa vážnou prací na sobě a apoštolským působením. Ještě z lazaretu v Monsu navázala kontakt se zakladatelem. Stala se členkou Apoštolské ligy, ale toužila být přijata do Apoštolského svazu, jehož požadavky se snažila plnit již jako členka ligy.

V srpnu 1921 došlo v Schönstattu k prvnímu setkání žen, které měly zájem o Svaz. Sešlo se 35 účastnic,

aby pod vedením P. Kentenicha byly uváděny do Apoštolského svazu. Gertraud byla od začátku uznávanou vedoucí. Věrná svému heslu „Serviam“ (chci sloužit) se při setkáních zapojovala také do nejrozličnějších prací. Pomáhala se zavazadly, s úklidem, se škrábáním brambor, zapisovala noty a cvičila písničky. Chtěla být všem sestrou. Svaz se rychle rozvíjel, na podzim roku 1922 byly utvořeny oblasti. Gertraud byla v té době už přes rok vážně nemocná tuberkulózou, často pobývala v sanatoriích. Její nemoc postupovala a ona stále více poznávala, že ve snášení své nemoci by se měla dát k dispozici jako nástroj pro Boží plány se Svazem. Při svazovém setkání 16. dubna 1925 vykonalo 20 svazových sester první slavnostní životní zasvěcení. Jako společnou zásvětnou modlitbu vybral P. Kentenich z více návrhů tu, kterou vytvořila Gertraud. Modlitba se vyznačuje úsilím o nejvyšší cíle a dokonalou oddanost Kristu.

„Především nám pomoz, abychom upevnili Boží království nejprve ve vlastní duši, abychom je prohloubili neúnavnou prací na vlastním zdokonalení, abychom byli schopni působit také na ostatní apoštolskou láskou, která obepíná svět“ (ze zásvětné modlitby).

„A nyní mě, můj Ježíši, přijmi jako dar své požehnané Matky. Označ mě křížem, abych se stala tvou nevěstou a bojovnicí. Dej mi na přímlovu Třikrát podivuhodné Matky svou přebohatou milost. Dej mi, co zamýšlíš, že ode mne budeš žádat, a potom, Pane, ode mne žádej, co chceš. Hle, zde jsem“ (ze zásvětné modlitby)!

Gertraud měla velkou radost, když první svazové sestry přišly do Schönstattu, aby jejich hlavním zaměstnáním byla práce pro hnutí, což vedlo v roce 1926 k založení společenství Mariiných sester. Vzhledem ke své nemoci se však nemohla zapojit, na rozdíl od své sestřenice Marie, pozdější sestry M. Magdaleny.

Gertraud podporovala všechno, co souviselo se Svazem. Milý Bůh jí dopřál, aby byla při položení základního kamene Bundesheimu (Svazového domova) a za rok nato v srpnu 1928 se zúčastnila jeho posvěcení. Její poslední pobyt na milostném místě se uskutečnil o Velikonocích 1929.

„Gertraud von Bullion nebyla zlomena svým životním údělem. Přijala kříž svého života jako volání a povolání a probjovala se až k odpovědi lásky. ... O hloubce její odevzdanosti svědčí slova, která

řekla na smrtelné posteli: „Neberu ani jedno písmenko ze svého zasvěcení zpět, to řekněte Matce v kapliče“ (z novény G. v. B., 9. den). Zemřela 11. června 1930.

V polovině 30. let minulého století se v Apoštolském svazu žen objevila snaha zavést přísnější formu života. Tím jeho další vývoj směřoval ke vzniku společenství Paní z Schönstattu, které se konstitovalo v roce 1946 a stalo se tak jako společenství Mariiných sester sekulárním institutem. Svaž žen, jako organizačně samostatná forma společenství, přestal existovat. Vypadalo to tak, jako by svou úlohu už splnil. Náš zakladatel ale vnímal, že mezi ligou a instituty chybí mezičlánek. *„Podnětem a prvotní příčinou bylo z mé strany pozorování, že naše Liga žen se z vrozeného vnitřního pudu nachází na cestě ke Svazu a dále poznání, že se zde jedná o nadčasový zákon a že bez Svazu chybí organizmu cenná část“* ... *„srdcem nebyly všechny v institutu“* (P. Kentenich, Dopis centrále k Vánocům 1947). Z členek dívčí mládeže, Ligy žen, Paní z Schönstattu a dalších zájemkyň se vytvořil Svaz žen organizačně nově a v prosinci 1950 byl zakladatelem potvrzen jako samostatná a trvalá

existenční forma Schönstattského díla.

P. Kentenich říkal o Svazu žen, že je to plodná matka, a když 8. 12. 1940 promlouval k členkám ženské schönstattské rodiny, uvažoval mimo jiné nad tím, co dal Schönstatt ženám a co daly ženy Schönstattu. *„Nekonečnou plodnost“* a dále řekl: *„Za tuto nekonečnou plodnost ženské rodiny vděčíme v první řadě těm, které se v nelíčené ženské velikosti doslova strávily. Chceme dnes zvláště myslet na jednu, která tehdy s naší sestrou Magdalenou (Marie Christmann) ponejprv tiše složila zasvěcení, aby se ve dvou stala semenem pro celou naši rodinu žen, na Gertraud von Bullion. Divím se, že se v ženské rodině ještě více neprosadila. ... stojí před námi skutečně jako ideál pravé schönstattské ženy. Stojím v úctě před její velikostí“*.

Bůh má své plány s námi i se světem a není vždy snadné pochopit, co se děje a proč se to děje právě tak. Ani Panna Maria všemu nerozuměla, ale dala se Bohu zcela k dispozici pro jeho plán spásy. Gertraud von Bullion měla za sebou již několik zkoušek důvěry, než mohla napsat: „Nechávám

rozhodovat Boha, on to zařídí nejlépe!“

Nepožaduje Bůh také ode mne větší důvěru a jsem ochotný/á se v ní cvičit?

„Musíte v sobě mobilizovat síly, odvahu a touhu nést Schönstatt dál“, opakoval P. Elmar Busse stále dokola, když přijížděl do naší země v 90. letech minulého století.

P. Heinrich Walter vytyčil Schönstattu při jeho stém jubileu tři cíle, z nichž třetí zní: rozhodujeme se pro misionářské působení (SN Říjnový speciál 2019). O to bychom se měli vytrvale snažit po příkladu prvních sodálů i Gertraud.

Záleží mi na budoucnosti Schönstattu a dokážu pro to přinést i nějakou oběť?

Je společný proud „Pošli mě tam, kde už jsi zasel!“ pro mě každodenním vybídnutím k apoštolské službě z lásky ke Kristu a jeho církvi?

V úmluvě lásky

Hana Nejerálová,
Schönstattský svaz žen

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku Spoj nás v úmluvě lásky je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz